N°. 18. A°. 1835.

WOENSDAG, den 4den MAART.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 2 Maart 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 28ten Februarij ll., n°. 243/218, de bevolen maatregel omtrent het ten anker komen bij het fort *Zeelandia*, van de vertrekkende Noord-Amerikaansche Schepen, opgeheven zijnde, zoo wordt zulks bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.
POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de Maand FEBRUARIJ 1835.

Adam Cameron.	M. J. Robles.
David N. Jones.	M. Serres.
Fried. Kuhn.	
M. N. Monsanto.	*Garnisoen.*
R. Pickering.	Kwesthoud.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij.

A. P. TIRION.

Gouvernements Secretarij.
BURGERLIJKE-STAND.

GEDURENDE DE MAAND *FEBRUARIJ* 1835, ZIJN ALHIER GEBOREN:

Van het Mannelijk geslacht, 9 personen.
» » Vrouwelijk » 8 »

17.

IN DEZELFDE MAAND ZIJN OVERLEDEN:

Van het Mannelijk geslacht, 13 personen.
» » Vrouwelijk » 10 »

23.

LEVENLOOS GEBOREN: *Geene.*
GEHUWD: 2 Paar.

OVERLEDENEN:

Den 1, *Jetta*, dochtertje van *Johanna Benschop*, oud 8 maanden.

Den 2, *Johanna*, dochter van *Abraham Folkert Nasselem*, oud 16 jaren, 3 maanden en 10 dagen.

Den 3, *Anna Nanetta Geertruida*, dochtertje van *Johanna Francina Brandon*, oud ....

Den 5, *Cornelis Hoeksma*, (matroos aan boord van de Lodewijk Anthonij, Kapt. *R. Tjebbes*), oud...

Idem, *Johann Hansen*, oud 28 jaren. (Mil. Hosp.)

Den 7, *Joseph Adolph*, zoontje van *Coba* van *Candazie* van *Dieulefit*, oud 11 maanden..

Den 8, *Frans Simon*, zoon van *Kettie Louisas*, oud circa 3 jaren.

Idem, *Jacoba Geertruida Lemmers*, oud 26 jaren, 4 maanden en 8 dagen.

Idem, *Amimba* van *Wind*, oud 50 jaren.

Idem, *Pieter Maij*, oud circa 70 jaren.

Den 9, *Frans Beudeker*, oud 73 j., 1 m. en 7 d.

Den 10, *Hendrik* van *F.* van *Leijdenhoop*, oud 44 jaren.

Den 11, *Premiere* van *Juda*, oud 93 jaren.

Idem, *Johanna Geertruida*, dochtertje van *Maria Francina* van *Goutière*, oud 8 m. en 22 d.

Idem, *Cornelis Johannis Julius Adriaans*, oud 34 jaren.

Den 13, *Jacoba* van *Belach*, oud 31 jaren.

Den 17, *Jean François Boulanger*, oud circa 43 j.

Den 18, *Amelia Carolina*, dochtertje van *Jeannetton* van *Friderici*, oud 5 m. en 6 d.

Den 21, *Jacob Nahar*, oud 65 jaren.

Den 23, *Isaij del Prado Jr.*, oud 46 jaren.

Idem, *Johann Hendrik Hagens*, oud 32 jaren.

Den 26, *Mustafa* van *Louisa* van *Matthijs* van *Lobbrecht*, oud 51 jaren.

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Couranten tot en met den 3den Januarij 1835.

B e l g i e.

BRUSSEL, den 1 Januarij.

Het *Journal des Flanders* geeft het volgende te lezen:

Gisteren ochtend is eene talrijke deputatie van katoenwerkers te dezer stede aan onze drukkerij verschenen, om te klagen over een of twee in ons dagblad voorkomende artikels, bij welke wij ons gevoelen nopens den eisch der fabrijkanten onzer stad als-ook wegens een aan den Koning door een zeker getal werklieden gerigt verzoekschrift hadden geuit. De voor deze deputatie het woord voerende persoon begon met ons de verzekering te geven, dat de werklieden onderteekenaars uit eigene beweging hadden gehandeld en alle vermoeden van zich wezen als of zij aan eenige inblazing ingang zouden hebben verleend. Voorts zeide hij ons herhaaldelijk, dat de fabrijken wezenlijk leden, en vele werklieden zonder arbeid waren of verpligt voor schraal loon bovenmatig belang bezig te zijn. Een tweede spreker deed ons opmerken, dat de memorie welke door Brusselsche groot- en klein-handelaars aan de Kamer der Volksvertegenwoordigers tegen het verbod op den invoer van vreemde geweven stoffen was ingeleverd, men niet meer dan 17 onderteekeningen was voorzien, onder welke men 12 vreemde namen opmerkte, die in het bedoelde vak werkzaam zijn. Eindelijk hebben de werklieden in massa ons verzocht onze eerste gezegden te herroepen en te melden dat de fabrijken te gronde gingen en dat gemeld verbod alleen zulks kon verhinderen en de wonde kon heelen, waaraan dezelve zoo lang hebben geleden.

De wijze van spreken en handelen dier werklieden was onberispelijk, en die goede menschen schenen, terwijl zij bedaardelijk en in goede trouw tot ons spraken, innig overtuigd te zijn van hetgeen zij zeiden. Zij besloten met de bijvoeging, dat zij zich welligt bedrogen met opzigt tot de gepastheid der in het werk te stellen middelen, om een einde te maken aan de kwalen waaraan zij lijden, dat zij overigens niet begeerden zich met de discussien over staathuishoudkunde te bemoeijen, dat zij de keuze van het hulpmiddel aan bekwamere personen overlieten en slechts een ding wenschten: *Werk of Brood.*

Wij konden niet anders dan eene zoodanige verklaring toejuichen en den werklieden beloven, het oogmerk en den uitslag huns aanzoeks bekend te zullen maken, waaraan wij met de mededeeling van dit artikel hebben getracht te voldoen.

— De engelsche berigten houden onder anderen een adres van den heer *Peel*, aan de kiezers van de burgt Tamworth gerigt, welke de heer *Peel* in het huis der gemeenten tot heden vertegenwoordigd heeft, waarin hij hen te kennen geeft, dat de nieuwe post van eersten minister door hem aanvaard, een einde maakte aan de staatkundige betrekking die tot heden tusschen hem en deze kiezers bestond, en daarin voorts de beginselen blootlegt, die hem tot dezen stap hadden genoopt, gelijk ook die welke den heerschenden geest van zijn bestuur zullen uitmaken. Aan het slot van dit merkwaardig stuk wordt onder anderen het volgende gezegd: » Ik meen genoegzaam de algemeene beginselen te hebben blootgelegd, en wat aangaat hare werkelijke toepassing op openbare maatregelen, om den geest aan te duiden waarin het nieuwe kabinet zal werkzaam zijn: ons doel zal zijn de handhaving van den vrede; de naauwgezette en eerlijke vervulling van alle onze verbindtenissen met de vreemde mogendheden, zonder ons met hunne vroegere staatkunde in te laten: voorts de ondersteuning van het openbaar crediet, het in acht nemen eener strikte spaarzaamheid, en de billijke, onpartijdige overweging der belangen van den landbouw, der manufacturen en van den koophandel." Omtrent de hervormings-bill liet de heer *Peel* zich in dit stuk uit, dat hij die beschouwde als de eindelijke beslechting eener groote constitutionele kwestie, welke geen vriend van den vrede en echt vaderlander in het geheim of in het openbaar zou zoeken tegen te werken; dat, wat het aannemen van den geest der hervorming betrof, zoo men daaronder verstond het bestendig leven in een maalstroom, in eene eeuwigdurende beweging, indien men daaronder verstond dat 's lands staatsdienaars de achting der natie niet behouden konden, dan door zich naar den dagelijkschen wispelturigen volkszin te schikken, beloovende af te schaffen, hetgeen onverschillig wie een misbruik geliefde te noemen, met geheele verwerping van de eerbied voor aloude regten en ontzag voor de uitvoerende magt, zoo dit de geest der hervormings-bill ware, dan zou hij dien niet aannemen; maar verstond men daaronder alleen een met gematigdheid gepaard onderzoek van de burgerlijke en geestelijke instellingen, bij de vasthouding van gevestigde regten de afschaffing van wezenlijke misbruiken voegende, dan was hij even als zijne ambtgenooten geneigd in zulk een geest en met zoodanige bedoelingen te handelen.

Volgens den *Globe* had de verzekering van den heer *Peel* in dit stuk, omtrent de buitenlandsche staatkunde, gunstig op de onderscheidene fondsen gewerkt.

F r a n k r ij k.

PARIJS, 31 December.

In den *Messager* lezen wij het volgende geval:

Mejufvrouw Rose V..., een Meisje van 22 jaren, als keukenmeid dienende in een Hôtel van de Sorbonne-wijk, had al te ligtvaardig geluisterd naar de liefdesverklaring van een' jongen student, die zonder twijfel beloofd had, haar te zullen trouwen. Maar de minderjarigheid van dezen jongman in zijne oogen eene verontschuldiging uitmakende, om zijn woord niet te houden, zoo gaf hij Rose daarvan kennis door den volgenden brief:

» Lieve vriendin, ik wenschte u mijnen naam te kunnen geven, maar op mijne jaren kan ik alleen over mijn hart beschikken, terwijl mijn persoon aan mijne familie behoort. Het spijt mij wel, dat ik genoodzaakt ben, u voortaan slechts als eene vriendin te beschouwen, maar wees verzekerd, dat ik u nooit zal vergeten. Zoo gij eenmaal in het ongeluk geraakt, kunt gij mij uw verdriet gerust toevertrouwen, ik zal het zooveel mogelijk verzachten. Mijne beurs is ter uwer beschikking; dit

is thans alles wat ik u mag aanbieden.
Van harte uw Vriend.

(*get.*) ALFRED.

Wanhopig dat zij dus door haren minnaar werd verlaten, dacht de arme Rose nu slechts aan den dood. Eergisteren at zij gretig van eenen schotel met aardappelen, toen een der logeergasten het Hôtel binnentrad, en verlangde er van te proeven; maar weldra merkte deze, dat de aardappelen sterk met rottekruid waren vergiftigd. Terwijl hij het arme Meisje ondervraagt valt zij in verschrikkelijke stuiptrekkingen en wordt door koliekpijnen aangegrepen, die haar op eene ontzettende wijze mismonden, zoodat de ongelukkige, in weerwil van de meest spoedige hulp, weldra een lijk was.

— De kamer van afgevaardigden hield zich gisteren met eenige petitien bezig, waaronder er twee waren, waarbij werd voorgesteld, dat het lijk van *Napoleon* naar Frankrijk zoude worden overgebragt, en zijne beeltenis op de decoratie van het legioen van eer mogt worden hersteld. Overeenkomstig het advies der commissie, heeft men besloten beiden die petitien den president van den raad in handen te stellen. Vervolgens heeft men beraadslaagd over een supplimentair krediet van 26,000 franken, dat door de commissie van comptabiliteit voor het bijzonder budget der kamer werd aangevraagd, om de zoogenaamde schadeloosstelling, den voorzitter toekomende, uithoofde van den langen duur der tegenwoordige zitting, daarmede te verhoogen. Zoo het schijnt tegen verwachting, heeft deze aanvrage geen bijval gevonden. Door een paar minder bekende leden der kamer, die gewoon zijn met het ministerie te stemmen, werd de bedenking gemaakt, dat de heer *Dupin* steeds met zoo veel nadruk op bezuiniging had aangedrongen, dat men naar billijkheid konde verwachten, dat hij van de beoefening dezer deugd het eerste voorbeeld zoude geven; dat het overigens wat veel gevergd scheen, om den voorzitter, wanneer de zitting der kamer, gelijk onlangs, omtrent vier maanden lang was geprorogeerd, gedurende al dien tijd dezelfde vergoeding toe te leggen, waarop hij aanspraak konde maken, wanneer de kamer werkelijk vergaderd was. Beide begrepen dus dat er geene termen waren om tot het voorstel toe te treden, en bij de stemming bleek het, dat verre de meerderheid in hun gevoelen deelde, daar het verlangd krediet met 208 tegen 106 stemmen werd geweigerd.

Men wil dat de heer *Dupin*, die bij deze beraadslaging niet tegenwoordig was, zich over het genomen besluit zeer gevoelig betoont; zulks aan den invloed der ministers toeschrijvende, die ofschoon zij zelven aan het voorstel hunne goedkeuring hebben gegeven, het echter door hunne aanhangers zouden hebben doen verwerpen. Volgens sommigen gaat zijne ontevredenheid zoo verre, dat hij voornemens zoude zijn zijne demissie als voorzitter in te zenden.

Duitschland.

FRANKFORT, den 1 Januarij.

De *Augsb. Allg. Zeitung* berigt uit Konstantinopel, dd. 11 December:

Indien de gisting in Syrie nog lang voortduurt, zal het bijna niet mogelijk zijn, zonder eenen beslissenden stap van den kant der Regering, de rust te herstellen. Er worden dagelijks berigten ontvangen, die het treurigste tafereel van dit anders zoo bloeijende land ophangen en eene katastrophe als onvermijdelijk doen te gemoet zien, zoo lang Ibrahim Pacha aldaar onbeperkt zich zal ophouden. De Sultan neemt de akelige gesteldheid der Syriërs zeer ter harte, en hij zoude tot elke opoffering gereed zijn, indien men hem de zekerheid verschaffen konde, dat daardoor de op Syrie drukkende last konde worden weggenomen. Het is zelfs voor de bevriende Mogendheden der Porte niet mogelijk, hem deswege gerust te stellen, en atzoo is het niet bevreemdend, wanneer men onophoudelijk van krijgstoerustingen hoort spreken. Eerst in de afgeloopen week werden weder 19 eskadrons ligte kavalerie, 9 bataljons infanterie en een artilleriepark van 42 kanonnen van hier naar Azie ingescheept, om het leger van Reschid-Pacha te versterken; van de andere zijde zit Ibrahim ook niet werkeloos, maar maakt alle mogelijke toebereidselen. Waartoe kunnen dergelijke inspanningen van twee verbitterde vijanden wel anders leiden dan tot ernstige gebeurtenissen? Inmiddels moet Ibrahim zeer op zijne hoede zijn en zich niet te ver wagen; zijne stelling is hagchelijk en kan uiterst gevaarlijk worden, zoodra meer eensgezindheid onder zijne vijanden heerscht en bij hun de gelegenheid verschaft hunne vereenigde krachten tegen hem te beproeven. De Porte alleen, met al hare militaire krachtsontwikkelingen, vreest hij niet, maar vereenigd met de afzonderlijke benden der Insurgenten in de nieuw aangeworvene provincien, kan zij vreesselijk voor hem worden. Dit te beletten is thans zijne taktiek, en derhalve dringt hij zoo sterk op de verwijdering des Ottomanischen legers aan. De Porte heeft hem echter doorgrond; zij weet dat de afmarsch harer troepen aan de Egyptenaren den vrijen teugel zoude vieren om ongestoord den in Syrie heerschenden geest te onderdrukken, zonder den haat, dien Ibrahim en zijn vader jegens hen koesteren, te laten varen, of vijanden tot vrienden gemaakt te hebben. Eene toegeeflijkheid van hunne zijde zoude slechts daartoe dienen, om de Egyptische heerschappij al meer en meer te bevestigen en later den Pacha nog aanmatigender jegens den Sultan te maken. Het is derhalve niet onwaarschijnlijk, dat Reschid Pacha zijne tegenwoordige stelling verlaten zal, of dat over het algemeen de openbare aangelegenheden eenen beteren keer nemen, en de strijdende partijen zich door eene schikking verstaan zullen. De Europesche Gezanten schijnen dit te gevoelen en het is niet te verwonderen dat hunne berigten aan hunne respective hoven gesteld zijn in eenen zin, die buitengewone gebeurtenissen doet vooruitzien en oplettendheid gebiedt. Zoo schijnt dan ook dat het Engelsche eskader, hetwelk eerst naar het heette, te Maltha of Nauplia zoude overwinteren, voor eerst bij Smirna deszelfs station zal blijven behouden, om af te zien, wat in Syrie geschiedt. Dat overigens de groote Europesche Mogendheden eenstemmig over de Oostersche kwestie denken, is aan geenen twijfel onderworpen, en alle hebben herhaaldelijk verklaard, dat zij geene verdere besnoeijing der Porte in hare regten zullen dulden.

— Alhier heeft kortelings een zonderling geval plaats gegrepen, hetwelk tot het gebied des dubbelziens behoort en mitsdien voor de geestezieners eene zeer gewenschte verschijning zal wezen, hoewel de psychologen dezelve zeer natuurlijk vermeenen uit te leggen. Een bijna 16 jarig meisje werd, terwijl het bezig was aan een borduurraam te werken, door de moeder van den arbeid afgeroepen en uitgezonden. De boodschap verrigt hebbende, en op hare kamer terugkomende, zag het meisje zich zelve aan het borduurraam zitten, van waar zij kort te voren was opgestaan. Nog geheel bedwelmd door dit zonderlinge visioen en buiten staat zich van de plaats te verwijderen, ontving zij bezoek van eene vriendin, welke haar verzocht des avonds de dansles te komen bijwonen. De dubbelzienster deelde hare vriendin de haar getroffen hebbende, doch inmiddels weder verdwenen verschijning mede, en beloofde, ofschoon eenigermate door het voorval geschokt, de danspartij te zullen komen bezoeken. Ter bepaalder uur werd zij afgehaald, zij maakte de twee eerste dansen ook mede, zonder de geringste onaangename gewaarwording te gevoelen. Te midden echter van den derden dans zeeg het meisje eensklaps op den grond neder, en toen men zich beijverde haar bijstand te verleenen bleek het, dat de geest des levens reeds deszelfs hulsel was ontvlogen.

Advertentiën.

(8463) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 6den Maart 1835, 's morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Johanna, Jonas, Frida, Abnis, Eliza, Fredrik* en *Catharina;* aankomende C. G. FRENKEL.

Paramaribo, den 28 Februarij 1835.

(11916) Te Koop bij inschrijving tot *HEDEN*, voormiddag om *elf* uren:

p. m. 1800 ℔ heele witte bast.		KOFFIJ.
» » 1200 » dito zwarte dito.		
» » 500 » gebroken.		

van de Plantaadje *Nieuw Meerzorg*, zoo als bij vorige Couranten is geadverteerd.

Paramaribo, den 4 Maart 1835.

CHs. LIONARONS qq. c. s.

11885) ☞ De *VENDU* van ABRAHAM HALBERSTADT, zal alsnu plaats hebben op *HEDEN* den 4den Maart, des voormiddags *acht* (8) uren.

(10591) De ondergeteekenden, in relatie als Executeuren van het Testament van wijlen den Heer JEAN FRANCISCO BOULANGER, verzoeken bij dezen allen en een iegelijk die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan gemelde Boedel, wijlen den Heer JEAN FRANCISCO BOULANGER, daarvan opgave en betaling te doen, aan den eerst ondergeteekende.

En verder de nagelatene *GOEDEREN* van den Overledene, bestaande in: Welonderhoudene Meubelen, waaronder fraaije Thee-serviezen, gouden en zilveren Zakhorologien, staande Pendule, enz.; Kleederagien; alsmede eene Negerin, genaamd HELENA, bekwame *Huismeid;* en hetgeen verder op den Verkoopdag ten voorschijn zal worden gebragt, zullen publiek worden verkocht door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, op *MORGEN* den 5den Maart, ten *vier* ure des namiddags, in het Huis, Lr. D. No. 130, staande en gelegen aan de *Wagewegstraat* over de *Zwartenhovenbrugstraat.*

Paramaribo, den 4 Maart 1835.

S. JACOBS qq.
A. B. ZEEBERG qq.

☞ VENDU.

(11914) Op Vrijdag den 6den Maart, des namiddags 4 uren, zal ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, continueeren met den verkoop van de overige nummers van *GOEDEREN*, ten Pakhuize van E. D. DEKKER; ingevolge vroeger uitgegeven en nog te bekomene LIJSTEN.

Paramaribo, den 3 Maart 1835.

(11908) Den ondergeteekende binnen eenige dagen van voornemens zijnde, deze Kolonie te verlaten, verzoekt nogmaals ten vriendelijkste zijne Debiteuren om hun achterstallige bij hem te komen voldoen; terwijl hij bij zijn vertrek, zonder onderscheid van persoon, de nalatigen in regten zal betrekken; — heeft tevens tot zijne generale gemagtigde aangesteld, den Heer S. J. VAN WEST.

Paramaribo, den 3 Maart 1835.

J. M. DE HART.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28 Februarij, Z. M. Brik van Oorlog *ZWALUW*, Kapt. Luit. J. H. TAM, van *Curaçao*, over de Eilanden, hebbende 31 dagen reis; Passagiers: Mevrouw COSIJN geb. MULLER, CHARLOTTE RUNNELS, en de Jager VINCENT.

Idem, de Nd. Am. Brik *Juniper*, Kapt. PROCTOR, van *Boston*.

Den 2 Maart, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. WM. GROVER, van *Boston;* Passagiers: Dr. CRAGIN en Dr. HUBERT.

UITGEKLAARD.

Den 28 Februarij, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. F. CRANE, naar *Boston;* lading: 274 vaten Malassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.